

[Freddy Madsen]

ordentlig rimeligt. Det er jo, som det er vedtaget, en bistand til teknik, til rådgivere osv. Hvis man ville spørge nogle af de erhvervsledere, der sikkert står hr. Glistrup nær, om de ville anerkende, at der i en privat virksomhed blev ydet så dårlige forhold som dem, der faktisk bydes den lovgivende magt og dens medlemmer, tror jeg, de ville korse sig. Det er i virkeligheden overordentlig beskedne beløb, der bliver ydet for at få tingene til at fungere i dette hus, også når det drejer sig om partigrupperne.

Så synger hr. Glistrup også i den forbindelse sin gamle sang om, at nu er tingene helt forandret, klassekampen er afskaffet, der er ikke længere disse modsætninger, og derfor er der ikke brug for partierne. Jeg synes, de seneste dages diskussioner omkring forholdene på arbejdsmarkedet med al mulig tydelighed har demonstreret, at hr. Glistrup absolut ikke har ret, at partierne, som har deres grundlag i forskellige ideer, i forskellige befolkningsgrupper, har deres berettigelse. Så kan vi naturligvis begræde, at flertallet er af en sådan art, som det er her i folketinget, men at bestride, at partierne som interesseorganisationer for vælgerne har deres berettigelse, synes jeg ikke rigtig der er noget grundlag for. Den omstændighed, at vi har en halv snes partier, viser jo også, at der ude i befolkningen er et ønske om, at denne opdeling skal bestå. Derfor må det også være partierne, der – sådan som det er tilfældet – i høj grad tegner vælgerens standpunkter.

Med hensyn til organisationernes bidrag er det ingen hemmelighed – det har jeg tidligere fremhævet – at når det f. eks. drejer sig om fagbevægelsen, er vi absolut ikke tilhænger af den måde, som midlerne fordeles på, fordi fagbevægelsen ensidigt, sådan som konstellationen er, har knyttet sig til et bestemt parti og yder omfattende tilskud, overtager underskudsforetagender på den ene og den anden led, hvad enten det er aviser, forlag, eller hvad der nu er oppe i tiden. Vi synes aldeles ikke om, at fagbevægelsens midler anvendes på den måde.

Til gengæld – og det har vi understreget adskillige gange – må vi erkende, at det er foregået gennem en demokratisk beslutningsproces, selv om vi skal indrømme, at den demokratiske beslutningsproces, når det drejer sig om fagbevægelsens øverste organer, har store vanskeligheder og ikke fungerer på

en måde, som vi synes er rimelig. Men vi må i hvert fald i det formelle erkende, at der ikke her er tale om andet, end at man i fuld offentlighed med tilslutning fra de kompetente organer har bevilget disse penge. Vi kæmper imod, at det skal foregå på denne måde, men der er ikke noget odøst i det, og derfor kan vi naturligvis ikke anerkende, at folketinget skulle blande sig i det ved at forbyde noget sådant. Det er en sag, som alene vedrører organisationerne og de politiske partier. På det plan må det afgøres, og på det område vil vi også stadig væk tage kampen op omkring disse problemer.

Vi har også tidligere fremhævet, at det er bemærkelsesværdigt, at partier, der har så travlt med organisationers, specielt fagbevægelsens rolle i den forbindelse, er langt mindre årvågne, når det drejer sig om at undersøge, hvad der foregår, når det er private virksomheder, der giver tilskud til partier.

Vi kender ikke meget til den side af sagen, men vi ved, at der foregår sådanne donationer til de politiske partier fra store og stærke selskaber, som på den måde ønsker at øve indflydelse på dansk politik. Det er en udemokratisk form, og det er en overordentlig farlig form. Den er mere udviklet i andre lande, men vi har også noget af det i vores land. Hvis vi kunne få opklaret, i hvor vid udstrækning sådan noget finder sted, synes vi, det ville være overordentlig gavnligt og også kunne forklare, hvordan nogle partier tager stilling, ligesom det ville sige noget om den indflydelse, som kapitalen har på det politiske liv her i Danmark.

Med hensyn til ungdomsarbejdet vil vi gerne sige, at vi synes, det er overordentlig beskedne midler, der ydes til det ofte vanskelige, men vigtige arbejde, som de idépolitiske ungdomsorganisationer udfører. Vi håber, at de overvejelser, som finansministeren har sagt er i gang i regeringen, kan føre til noget positivt med henblik på, at der på lige fod gennem amterne kan ydes tilskud til også det politiske ungdomsarbejde. Det finder vi der er stærkt brug for.

Men alt det, jeg har sagt her, viser også, at vi er tilhængere af, at der skal være en betydelig offentlighed, en betydelig større åbenhed, omkring disse problemer. Vi finder ikke, at der er noget odøst i dette – det er vi enige med finansministeren i – sådan som fremskridtspartiet her lægger op til. Men meget